

Lad kærligheden sejre

Ugens vers

"Hvis du ... rækker den sultne dit brød og mætter den forkuede, så skal dit lys bryde frem i mørket og dit mulm blive til højlys dag."
(Es 58,9-10).

Introduktion

En jødisk kantor (gudstjenesteleder) og han kone, som boede i Lincoln, Nebraska, begyndte at få truende og uanstændige telefonopringninger. De fandt ud af, at opkaldene kom fra en leder for den amerikanske hadegruppe Ku Klux Klan. De vidste, hvem han var, og kunne have anmeldt ham til politiet. Men de besluttede sig for en langt mere radikal handlingsplan. Da de fandt ud af, at han var en krøbling, tog de hjem til ham med en hjemmelavet middag. Han var fuldstændig målløs. Hans had smeltede på grund af deres kærlighed. Ægteparret blev ved med at besøge ham og deres venskab voksede. Han overvejede til og med at konvertere til jødedommen.

"Den faste, jeg ønsker, er at løse ondskabens lænker og sprænge ågets bånd, at sætte de undertrykte i frihed, og bryde hvert åg; ja, at du deler dit brød med den sultne...?" (Es 58,6-7). Det er lidt ironisk, at det jødiske ægtepar i Lincoln fastede ved at dele deres festmåltid med en sulten undertrykker og derved frigjorde ham fra de bånd, som hans uretfærdige fordomme havde bundet ham med.

Lad os lære mere om dette vigtige åndelige princip, som beskrives af profeten Esajas.

Ugens tekster

- Es 55,1-7
- Es 55,6-13
- Es 58,1-12
- Es 58,13-14

Køb noget for intet?

Es 55,1-7

Hvilken modsigelse finder vi her?

Forestil dig, at du opstillede en bod på et fortov i en stor by og annoncerede for alle de sultne og hjemløse: "Hej du, som ikke har nogen penge, kom og køb og spis!" Men hvordan kan de købe, hvis de ikke har penge?

Men hvis du som Esajas tilføjede: "uden penge ... uden betaling" (Es 55,1), bliver pointen tydeligere. Esajas appellerer til folket om at tage imod tilgivelse (Es 55,7) uden at betale. Men ordet køb understreger, at det, Gud tilbyder menneskene for at opfylde deres ønsker, er værdifuldt. Det kræver altså en handel, en overførsel af noget værdifuldt, for at modtage det. Inden for rammerne af et fornyet pagtsforhold med sit folk tilbyder Gud tilgivelse uden vederlag. Men det skyldes ikke, at det ikke kostede ham noget. Han betalte en frygtelig, blodstænkt pris, sin egen tjeners liv. Selv om det altså ikke koster os noget, kostede det ham alt.

1 Pet 1,18-19

Hvad var prisen for vores frelse?

Ef 2,8-9

Hvad er ligheden mellem Esajas' og Det Nye Testaments tilgang til frelse?

Esajas sammenfatter Det Gamle Testaments evangelium, og det er det samme evangelium som i Det Nye Testamente. Der fandtes ingen "gammel pagt", hvor man opnåede frelse ved gerninger, som så blev erstattet med en "ny pagts" frelse af nåde. Lige siden Guds løfte til Adam og Eva (1 Mos 3,15) har der kun været en måde at opnå frelse på: af nåde frelses vi ved tro (Ef 2,8); "Guds nådegave er evigt liv i Kristus Jesus, vor Herre" (Rom 6,23). Fra den ældgamle, mesopotamiske beretning om Gilgamesh, som gennem heroiske bedrifter forgæves søgte efter evigt liv, til moderne skuespillere, som tror på reinkarnation, har mennesker uden held forsøgt alle mulige veje til frelse. Derfor har de brug for at høre om Jesus, og hvad han har gjort for dem på korset.

Til eftertanke

Frelsen er gratis i den forstand, at vi ikke selv kan gøre noget for at fortjene den. Vores gerninger kan aldrig være gode nok til at frelse os. Samtidigt kan de koste os alt. Hvad betyder det? Se fx Matt 10,39; Luk 9,23; 14,26; Fil 3,8.

Hans høje tanker og veje

Es 55,6-13

Hvorfor siger Gud, at hans tanker og veje er højere end vores, "så højt som himlen er over jorden" (v. 8-9)? Hvad tror du, det betyder?

Der er ingen tvivl om, at den Gud, som skabte et univers, hvor selv nogle af de enkleste elementer indeholder mysterier, som vores forstand ikke engang kan begynde at fatte, er en Gud, hvis veje er langt over det, vi nogen sinde helt kan forstå. Kundskaben om hans uendelige overhøjhed bør derfor gøre det lettere for os ydmygt at modtage hans hjælp (se Es 57,15).

Es 55,6-9

I hvilken sammenhæng taler Herren om, at hans tanker er højere end det, vi kan forestille os? Hvad siger han, at han gør, som vi har så svært ved at fatte?

Af alle de store mysterier i universet er det største af dem uden tvivl frelsesplanen, et mysterium, som vi knap kan begynde at forstå (se Ef 6,19). At universets skaber ville fornede sig, så han iklædte sig menneskelighed, levede et liv i slid og lidelse og for at dø i vores sted som et offer for synd, så han kunne tilgive os og vise os nåde, er en sandhed, som vil glæde Guds skabte væsener i al evighed.

"Frelsen er et emne, som englenerne ønsker at studere; det vil være en videnskab og en sang for de frelste gennem evighedens uendelige tider. Er det så ikke værd at studere nøje og tænke over nu? ...

Emnet er udtømmeligt. Kristi inkarnation, hans forsoningsdød og gerning som mellemmand vil optage dem, der flittigt søger, så længe jorden står, og idet de ser fremad mod evigheden, vil de udbryde: 'Uimodsigelig stor er gudsfrygtens hemmelighed'" (Ellen White, *My Life Today*, s. 360).

Til eftertanke

Tænk over de dårlige ting, du har gjort: de mennesker, du har såret, de uvenlige ord, du har sagt, de mange måder, du har skuffet andre og dig selv på. Alligevel kan du gennem Jesus få tilgivelse for alt og lige nu stå fuldkommen og retfærdig i Guds øjne. Hvis ikke det er et mysterium, hvad er så?

Fastende venner

Es 58,1-8

Hvori består den faste, som omtales i vers 3?

Dette må henvise til fasten på forsoningsdagen, som er den eneste faste, Gud foreskrev (3 Mos 16,29.31; 3 Mos 23,27-32). Det bekræftes af Esajas i Es 58,3 med det parallelle udtryk "spæge vort legeme", som følger ordlyden i Tredje Mosebog. At spæge sit legeme henviste til forskellige former for selvfornægtelse, deriblandt også faste (sml. Sl 35,13; Dan 10,2-3.12).

Forbindelsen til forsoningsdagen forklarer Guds befaling: "Løft din røst som hornet!" (Es 58,1). Denne type bukkehornstrompet, som kaldtes en *shofar*, skulle lyde som et minde eller en påmindelse ti dage inden forsoningsdagen (3 Mos 23,24). På forsoningsdagen hvert 50. år skulle den også indvarsle begyndelsen på Jubelåret (3 Mos 25,9-10; sml. Es 27,13).

Es 58,3-7

Hvad klager Herren over? Hvad var der galt med deres "faste"?

Det virker, som om folket forventede, at Herren skulle lykønske dem for deres "fromhed". Men de havde misforstået det hele. At udvise selvfornægtelse på forsoningsdagen var et udtryk for deres taknemlighed og troskab over for Gud på den dag, hvor ypperstepræsten gik ind for Guds ansigt for at rense helligdommen og dermed rense dem for de synder, som de allerede var blevet tilgivet for (3 Mos 16; sml. med kapitel 4). Deres faste skulle have foregået i taknemlighed til Gud, som frelste dem på dommens dag, ikke som et middel til at opnå Guds anerkendelse for deres "fromhed" og "troskab". Det var trods alt folkets synd, der havde gjort helligdommen uren. Den skulle renses med blod, som var udgydt på grund af, *hvad de havde gjort*.

Til eftertanke

En af de vigtigste lærdomme fra disse tekster peger på forskellen mellem kun at være religiøs og at være en sand Kristi efterfølger. Hvordan viser denne forskel sig i disse vers? Kommer vi af og til også til at tro, at vores religiøse ritualer i sig selv viser, at vi virkelig følger Herren?

Faste i kiv og strid

Es 58,1-12

Ti dage efter, at hornet har mindet Guds folk om, at Herren bliver bekræftet som deres konge på forsoningsdagen, hvor deres ydmyghed gennem selvfornægtelse skal bekræfte deres loyalitet over for ham som konge, løfter profeten sin røst som et horn for at forkynde, at de gør oprør imod Gud (Es 58,1).

Es 58,6-12

Hvilke handlinger betragter Gud som sand selvfornægtelse? Hvad er vanskeligst: at undvære et par måltider eller at bruge din tid og dine penge på at give mad til de hjemløse i din by? Hvilket princip ligger bag ved disse handlinger? Hvordan udgør sådanne handlinger sand religion?

Alle kan være religiøse; alle kan udføre religiøse ritualer, rigtige ritualer på de rigtige tidspunkter med alle de rigtige programmer. Men det er ikke det eneste, Herren ønsker. Se på Jesu liv. Selv om han var trofast mod sin tids religiøse ritualer, fokuserede evangelieforfatterne meget mere på hans barmhjertigheds gerninger, hvor han helbredte, gav mad til og tilgav mennesker i nød, end på hans pligtopfyldelse af ritualerne.

Herren ønsker en kirke, et folk, som vil forkynde sandheden for verden. Men hvad vil have størst tiltrækningskraft til den sandhed, vi finder i Jesus: streng overholdelse af spiseregler eller en villighed til at hjælpe de sultne? Streng hvile på sabbatsdagen eller villighed til at tilbringe din tid og energi på at hjælpe mennesker i nød?

Matt 25,40
Jak 1,27

Hvad siger disse vers til os?

Til eftertanke

Se på de velsignelser i Esajas 58, som Gud siger vil komme til dem, der søger at hjælpe dem, der ikke er så godt stillet som os. Hvad tror du, at Gud her siger til os? Er der løfter om overnaturlig indgriben i vores liv, hvis vi gør det, der siges? Eller fortæller han måske om de naturlige velsignelser, vi vil opleve ved at give af os selv til andre i modsætning til at være egoistiske, grådige og selvoptagne? Forklar dit svar.

En tid for os

Es 58,13-14

Hvorfor drøfter Esajas sabbatten? Hvilken forbindelse har den med forsoningsdagen, i de tidligere vers?

Den årlige forsoningsdag var en sabbat. Denne særlige ceremonielle sabbat lignede den ugentlige sabbat i den forstand, at al slags arbejde var forbudt (3 Mos 23,27-32). De tidlige syvendedags adventister indså, at reglen om, at forsoningsdagens hvileperiode varede fra aften til aften (3 Mos 23,32), fortæller os, at det samme må gælde for den ugentlige sabbat. På samme måde gælder budskabet i Es 58,13-14 også den ugentlige sabbat, selv om den primære sammenhæng er den ceremonielle forsoningsdags-sabbat.

Es 58,13

Hvad slags dag er det meningen, at sabbatten skal være? Hvordan kan vi sørge for, at vores sabbatsoplevelse bliver som den, der beskrives her? Når vi tænker over, hvad sabbatten repræsenterer, hvorfor bør den da være en dag som beskrevet her?

Esajas 58 omhandler tre hovedtemaer: selvfornægtelse, social venlighed og sabbatten. Hvilken forbindelse er der mellem disse tre?

For det første indbefatter alle tre, at vi koncentrerer os om Gud og det, han prioriterer, og erkender vores afhængighed af ham. For det andet stræber mennesker gennem disse tre efter hellighed ved at efterligne Gud (se 3 Mos 19,2), som i Jesus Kristus ydmygede sig (Fil 2,8), udviste en selvopofrende kærlighed (Joh 3,16) og hvilede fra sit arbejde på sabbatten ved afslutningen af skabelsesugen (1 Mos 2,2-3; 2 Mos 20,11).

Til eftertanke

Se også på følgende forbindelser mellem temaerne selvfornægtelse, social venlighed og sabbatten, som de beskrives i Esajas 58: Sabbattens frihed fra det ugentlige arbejde udtrykker venlighed over for mennesker, fordi det lader dem hvile ud og fornyes (2 Mos 23,12; Mark 2,27). Jesus viste, at det er passende at gøre gode gerninger om sabbatten (Mark 3,1-5; Joh 5,1-17). Sand sabbatsheligholdelse bringer glæde (Es 58,14); det samme gør det at hjælpe andre (Es 58,10-11). Er der noget, der skal ændres i dit liv, så du kan opleve disse velsignelser?

Til videre studium

"Man er nødt til at fornægte sig selv, hvis man vil øve godgørelse. Vi kan kun løse den opgave, som Kristus har tildelt os, hvis vi er nøjsomme og sparsommelige. Vi skal glemme alt om stolthed og verdslig ærgerrighed. Vi skal være lige så uselviske som Kristus i alt, hvad vi foretager os. Der skal stå: 'Giv husly til hjemløse stakler', på væggene i vores hjem og på billederne og møblerne. Vi skal forestille os, at Gud har skrevet på vores klædeskab: 'Du skal klæde den nøgne'. På det veldækkede bord i spisestuen skal vi se disse ord: 'Du skal dele dit brød med den Sultne'" (Ellen White, *Vejen til et bedre liv*, s. 129).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Se på det spørgsmål, som Esajas stillede folket på hans tid:**
"Hvorfor betaler I penge for noget, der ikke er brød, jeres løn for noget, der ikke mætter?" (Es 55,2). Spørg dig selv, om du gør det samme og hvordan. Arbejder vi for det, der ikke mætter? Hvorfor er det så let at gå i den fælde?
- 2. Selvfornægtelse, social venlighed og sabbatten var vigtige på forsoningsdagen på Esajas' tid. Har de lige så stor betydning for forsoningsdagen i endens tid (Dan 8,14,) hvor Guds jubelårshorn vil indvarsle den endelige frihed ved Jesu genkomst (1 Kor 15,52; 3 Mos 25,9-10)?**
- 3. Drøft i klassen spørgsmålet om sabbatshelligholdelse. Hvad tror du, Esajas mener, når han siger, at vi skal vende os fra at "gøre, som vi plejer" om sabbatten, men samtidigt kalde den "frydefuld" (Es 58,13)? Hvordan kan vi gøre begge dele? Husk, hvilken sammenhæng Esajas 58 beskriver.**

Resumé

I Esajas 55 og 58 appellerer profeten til sit folk om at opgive deres egne tanker og skikke og vende om til Gud, hvis ideal for deres lykke er så meget højere end deres. I sin barmhjertighed tilgiver han dem og kræver, at de, når de er blevet tilgivet, skal være barmhjertige og i harmoni med sabbattens og forsoningsdagens ånd; for hvis Guds tilgivelse modtages på den rette måde, forvandler den hjertet.

